

در پاسخ
به سوالات عجله
نکنید

بی‌منطق‌ترین
سوالات را نیز با صبر
و حوصله پاسخ دهید

به فکر نوشتن یک
مقاله باشید

راه آینده
خود را انتخاب
کرده باشید

با نزدیک شدن به فراخوان دانشگاه‌ها برای مصاحبه آزمون دکتری، اساتید دانشگاه‌ها و دانشجویان دوره دکتری در گفت‌وگو با «فرهیختگان» از تجربیات خود در این جلسه می‌گویند

«سأها»؛ یک منبع درآمد غیر شهریه‌ای

■ نگاهی به سامانه آزمایشگاه‌های همکار آزاد (سأها) نشان می‌دهد این سامانه می‌تواند بخش عظیمی از نیازهای آزمایشگاهی محققان دانشگاهی را برطرف کند

صفحه ۲ را بخوانید

«فرهیختگان» به ابهام‌ها درباره نفع اقتصادی برجام برای ایران پاسخ می‌دهد

کارنامه اقتصادی برجام

تغییرات برخی شاخص‌های اقتصادی از سال ۹۴ تا ۹۶

افزایش ۲۶ درصدی بدهی خارجی	افزایش ۱۱ درصدی صادرات غیرنفتی
افزایش ۱۰۰ درصدی صادرات روزانه نفت	افزایش ۳۰ درصدی واردات
افزایش ۰.۲ درصدی ضریب جینی	کاهش ۵ درصدی تعداد گردشگران خارجی
افزایش ۱۰۳ درصدی قیمت دلار	کاهش ۴۴ درصدی صادرات سیمان
افزایش ۹۷ درصدی قیمت طلای ۱۸ عیار	کاهش ۸۷ درصدی صادرات خودرو
افزایش ۱۰ درصدی صادرات بخش صنعت	کاهش ۴ درصدی صادرات بخش کشاورزی

صفحه ۹ را بخوانید

بیزینس پرسود آزادراه تهران - پردیس

دریافت روزانه ۹ هزار تومان از هر اتومبیل برای رفت و برگشت از یک آزادراه ۲۰ کیلومتری بدون کمترین امکانات رفاهی و خدماتی

۷

نگاهی به نمایش‌های روی صحنه در ایام ماه رمضان

افطار با طعم تئاتر

۶

درباره اظهارات اخیر سعید حجاریان

تخصص: آینده‌هراسی

۳

احسان افشاری شاعر سرود تیم ملی فوتبال در جام جهانی در گفت‌وگو با «فرهیختگان»:

خارج از فضای مارکتینگ موسیقی دعوت شدم

با کارلوس کی‌روش و حال این روزهایش عصبانی نیستم

«تا دیروز کجا بودید؟» این سوالی بود که کارلوس کی‌روش یکی دو روز قبل سر تمرین تیم ملی از خبرنگارهای ورزشی پرسید. خبرتکارهایی که صرف‌نظر از نام و نشان و اسم یا رسم یا جایی که کاری کنند، همواره دم‌دستی‌ترین متحدها کارلوس کی‌روش بودند و هستند. همان‌هایی که بعد از جام جهانی بیانییه معروف حمایت از کی‌روش را امضا کردند تا به وزارت ورزش فشار بیاورند که کارلوس کی‌روش را حذف نکند. کی‌روش در هر کجای دنیا که باشد هیچ‌وقت مسأله‌ای به نام خبرنگار ندارد.

صفحه ۱۴ را بخوانید

شکست رویکرد اسلام‌هراسانه غرب بانگاهی به نتایج انتخابات لبنان

حزب...؛ خط بطلانی بر پروژه نفرت پراکنی علیه مسلمانان

طی سال‌های گذشته آزار و اذیت و برخورد با اقلیت‌ها، به‌ویژه مسلمانان در کشور آمریکا افزایش یافته است. بسیاری به‌دستی با مقایسه آمارهای سال‌های اخیر نتیجه می‌گیرند که سیاست‌های نژادپرستانه دونالد ترامپ، رئیس‌جمهور کنونی این کشور، نقش بسزایی در ایجاد موج جدید برخورد با مسلمانان داشته است.

صفحه ۱۱ را بخوانید

مسئول روابط عمومی پیام‌رسان «بله» در گفت‌وگو با «فرهیختگان»:

«بله» یک کسب‌وکار واقعی است

«بله» یک «پیام‌رسان-پول‌رسان» است؛ یعنی به همان راحتی که می‌توانید پیام خود را در این سرویس جابه‌جا کنید پول هم می‌توانید جابه‌جا کنید. شما می‌توانید در یک گفت‌وگوی خصوصی حتی بدون اینکه شماره کارت طرف مقابل را بدانید مانند یک پیام برایش پول بفرستید. این جابه‌جایی پول بر بستر شبکه شتاب انجام می‌شود؛ ...

صفحه ۶ را بخوانید

وضعیت اجتماعی دولت حسن روحانی به نقطه قابل تأملی رسیده است؛ خروج رسمی دونالد ترامپ، رئیس‌جمهور آمریکا از برجام حکم مهر «باطل شد» روی پروژه مادر و اصلی دولت روحانی است، پروژه‌ای که به شکل ترکیبی سعی می‌کرد ملغمه‌ای از سیاست خارجه، اقتصاد و حتی مولفه‌های امنیتی خاص دولت را با هم پیش ببرد، اما واقعیت این است که امروز دیگر برجام به پایان رسیده و اصطلاحاً به لحاظ سیاسی برای دولت کاری نمی‌کند.

مثل امروز دولت و برجام یا به شکل کلان‌تر دولت و غرب یا حتی دولت و آنچه انتظار داشت تمام مشکلاتش را با آن حل کند، مثل فردی است که به مغازه پرزده فروشی رفت تا طوطی بخرد، اما به او جغد فروختند. پس از مدتی فروشنده که می‌دانسته با طالب طوطی چه کرده از او پرسید که از طوطی چه خبر؟ گفت الحمدلله خیلی خوب به حرف‌ها دقت می‌کند. حالا درمورد برجام، روحانی و دولتش هم می‌دانند که طوطی‌ای در کار نیست اما تحت هر شرایطی حتی اگر طرف معامله هم به دام به شکل‌های مختلف این مطلب را بگوید، باید جغد موجود را تحویل گرفت و به رنگ طوطی درآورد، اما چه می‌شود کرد که جغد نهایتاً کار طوطی را انجام نمی‌دهد. همان‌طور که قبلاً هم گفته شد دولت روحانی از فردای خروج ترامپ از برجام رسماً دولت بدون پروژه است هرچند شاید سعی کند ظاهر را به شکل دیگری نشان دهد، اما دولت از این به بعد دو مسأله اصلی دارد. مسأله اول بحران پایگاه اجتماعی و بدنه جان‌فدا و مسأله دوم تعریف پروژه‌ای برای سر و شکل دادن به دولت در ادامه مسیر.

درباره مسأله اول اظهارات روز گذشته سعید حجاریان درخصوص بدنه اجتماعی دولت قابل تأمل است؛ سخنانی که هم عبور مردم از روحانی را پیش‌بینی کرده و هم عبور احزاب و گروه‌های اصلاح‌طلب و غیراصلاح‌طلب را از دولت و البته معلوم نیست این تنها یک پیش‌بینی است یا یک دستورالعمل؟ حجاریان می‌گوید: «شاید مردم به نبود روحانی رضایت دهند چرا که جایگاه رئیس‌جمهور نزد حامیان خود به‌دلیل تحقق نیافتن وعده‌های اقتصادی و همچنین عدم توانایی در رفع حصر و برخی دیگر از مسائل افول کرده است، از این گذشته روحانی در مقابل مسائل جاری چون فیلترینگ تلگرام و افزایش نرخ دلار نیز واکنش مناسبی نداشته است؛ در میان احزاب و چهره‌ها نیز عبور از روحانی محتمل است؛ چرا که هر یک از متحدها امروزین وی تئوری بقای خود را دارند و ممکن است در یک نقطه عطف به موضع عدم دفاع برسند.»

درمورد پروژه دولت بعید است دولت حسن روحانی ایده جدیدی برای تولید ادبیات سیاسی داشته باشد، ولی آن‌طور که از شواهد و قرائن برمی‌آید دو پروژه تکراری در دستورکار قرار گرفته است؛ دو پروژه‌ای که ذاتاً با هم تناقض دارند و صحت هر کدام دیگری را نقض می‌کند.

پروژه اول، پروژه رقیب‌هراسی است، پروژه‌ای که بارها در زمان انتخابات‌های اخیر هم دنبال شده است، پروژه‌ای که در آن گفته می‌شود ماندن روحانی و برجام به همین شکل فعلی هرچقدر هم بد باشد، بسیار بهتر از شرایطی است که جریان رقیب مطلوب می‌داند، برای تصویر آن شرایط موهوم هم معمولاً به سبک ژول ورن تخیل به کار می‌آید و تصویری ترسناک ساخته می‌شود که کم از آثار ویلیام فریدکین و گریگور وربینسکی ندارد.

اما پروژه دوم که ظاهر فریبنده‌تری هم دارد طرح مسأله وحدت و همگرایی ملی و در پیش گرفتن «اُهرید» «شتر دیدی ندیدی» درمورد برجام و چند سال گذشته با عنایت به وضعیت حساس رفتن است!

بدیهی است کسی مخالف همگرایی در مسائل ملی و میهنی بین گروه‌های سیاسی و افراد و احزاب و شخصیت‌ها و مردم نیست، که اساس و بنیان سیاست‌ورزی در کشورهای توسعه‌یافته و پیشرفته هم همین است که همه گروه‌ها یا پذیرش اختلاف‌ها بر سر مسائل بنیادی وحدت داشته باشند،

محمد زعیم‌زاده
جانشین سردبیر

یادداشت

روز جشن BBC

گفتند چرا در همه کشورهای دنیا کودتا می‌شود، جز آمریکا؟ پاسخ داد چون آمریکا در کشور خودش سفارتخانه ندارد! این تعبیر را می‌شود برای رسانه سلطنتی انگلیس، BBC، هم به کار برد؛ چرا نمایش فخرفروشی رهبران در همه کشورهای دنیا بد است، اما در بریتانیا نه؟ چون انتقادهای اعتراضات BBC مشمول تنها جایی که نمی‌شود، انگلستان است. مراسم ازدواج شاهزاده انگلستان با زتاب‌های عجیب و غریبی در شبکه‌های اجتماعی داشته و از همه عجیب‌تر (می‌شود خواند طبیعی‌تر) پخش زنده و ریپ‌تاز BBC و زیرشبکه‌هایش است. اگرچه حلقه ساده ازدواج و چهره آرایش‌نکرده عروس جدید خاندان سلطنتی، حسایی حواس‌ها را از هزینه ۳۲ میلیون پوندی (۴۶ میلیون دلاری) این مراسم پرت کرده است، اما واقعیتی که می‌شود درباره آن صحبت کرد، این هزینه است که به‌طور مستقیم از مالیات‌های مردم برداشته می‌شود. در این بین BBC که به‌عنوان شبکه سلطنتی انگلیس موظف به تبلیغات برای این خانواده است نیز از جیب مردم تغذیه می‌شود. پخش زنده و اختصاص چند بخش ویژه در BBC، بی‌بی‌سی فارسی و حتی شبکه‌هایی مانند manoto در حالی اتفاق می‌افتد که رخدادی مشابه در کشورهای دیگر (و به‌خصوص ایران) حتماً با همه‌های گسترده خبری توسط این شبکه‌ها مواجه می‌شد. گزارش‌های متفاوت و پی‌درپی، بحث‌های کارشناسی، اشاره‌های آرشیوی و خلاصه تهیه بسته‌های اغراق‌آمیز خبری حداقل کاری بود که BBC در قبال «اتفاق مشابه» در کشورهای دیگر صورت می‌داد. حال تصور کنید این «اتفاق مشابه» در یکی از کشورهای به‌صورت زنده از یکی از شبکه‌های داخلی آن کشور هم پخش می‌شد. واقعاً BBC چه می‌کرد؟ تصوورش برای اهالی خبر سخت نیست!

BBC را همه می‌شناسند. شبکه سلطنتی انگلیس که چندی پیش و پس از اعتراضات گسترده مردم انگلستان پیرامون مسائل معیشتی، با اخبار مربوط به حواشی هرروزه و عادی «فوتبال» مردم دنیا را سرگرم کرد، این روزها نیز با پوشش سراسری مراسم عروسی شاهزاده، تلاش کرده است اعتراضات مردمی نسبت به این مراسم ۳۲ میلیون پوندی را سانسور کند. بسیاری از مردم در انگلستان علاوه بر اینکه مخالف این میزان هزینه برای یک مراسم عروسی هستند، اساساً این سوال را در شبکه‌های اجتماعی مطرح می‌کنند که انگلستان چه نیازی به «خاندان سلطنتی» دارد و چرا باید مخارج عروسی بی‌کارکردترین عضو در ساختار سیاسی این کشور از جیب آنها پرداخت شود! همزمانی این مراسم عروسی با اعتراضات هفته گذشته در انگلیس نیز درخور توجه است. اعتراضاتی که طی آن هزاران نفر از قشرهای مختلف مردم در اعتراض به ادامه سیاست ریاضت اقتصادی و مشکلات عدیده‌ای که در حوزه بهداشت و درمان، آموزش و کاهش دیگر خدمات اجتماعی با آن مواجه شده‌اند، در خیابان‌های مرکزی لندن تظاهرات کردند.

اما هدف BBC از پوشش سراسری مراسم عروسی شاهزاده جوان چیست؟ علاوه بر وابستگی مالی و بودجه‌ای BBC و وظیفه تبلیغاتی این شبکه برای خاندان سلطنتی، ردپای یک سیاست، و رای تصمیمات رسانه‌ای درمورد اخبار مربوط به ملکه و خانواده سلطنتی مشاهده می‌شود. در رسانه از تعبیر «نهاده‌سازی الیگارش» برای این تصمیم کلان استفاده می‌کنند. هدف این سیاست عرفی‌سازی فخرفروشی خانواده سلطنتی است. در این سیاست نه‌تنها هیچ نقدی به ملکه و اطرافیان در رسانه مطرح نمی‌شود، بلکه امور روزمره وی و اطرافیانش که معمولاً همراه اخباری مربوط به تفاخر و تجمل است، عادی جلوه داده می‌شود. این اخبار به روزمره‌ای که طبقه متوسط باید از آنها مطلع باشد، تبدیل می‌شود و اساساً سوالاتی درباره اشرافی‌گری، ابتذال و رفتارهای خارج از عرف خانواده سلطنتی پرسیده نمی‌شود. «عدالت»، «آزادی» و «مطالبات اجتماعی مردم» از دال مرکزی در رسانه خارج می‌شوند و BBC با تغییر مولفه‌ها، مدل‌های تحلیل ذهنی را تغییر می‌دهد و فخرفروشی طبقه حاکم را طبیعی جلوه می‌دهد. ارائه یک سینمای مینی‌مالیستی از سیاست هدف اصلی رسانه‌ای چون BBC است. آنچنان که در سینما، مردم آنچه را که ندارند در دستان بازیگر نقش اول می‌بینند و حس «ضعف از نداشتن» را در خود تقلیل می‌دهند، BBC تلاش می‌کند با نمایشی رویایی از خانواده سلطنتی، حس مشابه را در طبقات فرودست و متوسط جامعه انگلیس ایجاد کند. شاید ماحصل همین تلاش‌های رسانه‌ای BBC است که در کنار جمعیت فراوان معترض به جشن‌های سلطنتی انگلستان، جمعیت صدهزارنفری درخواست حضور در این مراسم را دارند، حتی اگر توسط پلیس انگلیس به «توریست‌های بالقوه که امنیت جشن را به خطر می‌اندازند» تعبیر شوند. این جمعیت برای شاهزاده و عروسی که به قصر باکینگهام می‌برد، دست تکان می‌دهند و عکس‌ها و تصاویر رویایی برای BBC می‌سازند تا به بازتولید این سیاست بپردازد.